

ВЕЛИКА КЊИГА ПРИЧА ЗА ЛАКУ НОЋ

мала лагуна

Laguna

Наслов оригинала

The Big Book of Bedtime Stories

Copyright © QED Publishing 2014
www.qed-publishing.co.uk

Translation copyright © 2015 за српско издање, ЛАГУНА

Cover Designer: Rosie Levine

Designers: Verity Clark, Chris Fraser, Bianca Lucas, Alix Wood and Plum Pudding Design

Editors: Alexandra Koken, Ruth Symons, Clare Weaver

ВЕЛИКА КЊИГА ПРИЧА ЗА ЛАКУ НОЋ

За издавача: Дејан Папић

Превод: Дијана Радиновић

Лектура и коректура: Живана Рашковић

Слог и прелом: Јелена Радојичић

Тираж: 3000

Штампа и повез: Хонгконг

Издавач: **ЛАГУНА**, Београд

Ресавска 33

www.laguna.rs

e-mail: info@laguna.rs

CIP

ISBN 978-86-521-1799-4

САДРЖАЈ

Видра која је волела да се држи за руке	4
Веверица у послу	25
Ево за минут, мама	46
Копко и Скочко	67
Мој другар временско чудовиште	88
Меда и лептирићи	110
Полећемо!	132
Ја сам најсрећнији	155
Следећи кораци	176

ВИДРА

КОЈА ЈЕ ВОЛЕЛА ДА СЕ
ДРЖИ ЗА РУКЕ

Хајди и Данијел Хауарт

Сваке ноћи кад пођу на спавање, чланови Отове породице држе се за руке да не би отплутали свако на своју страну. И сваког јутра кад се пробуде, они пуштају руке.

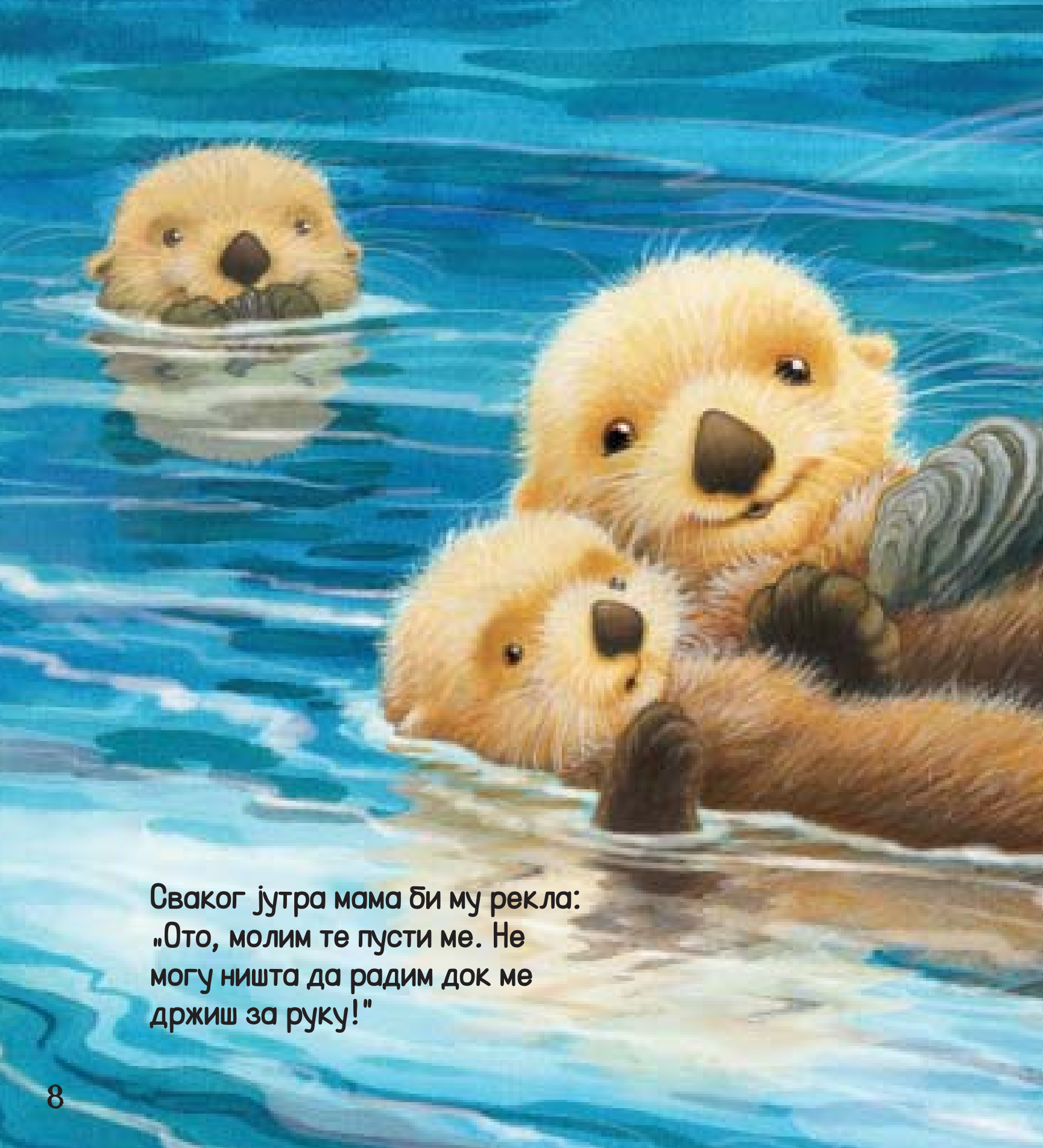
Сви осим малог Ота...

Ото се плашио да плива. Плашио
се да рони и плашио се да се не
изгуби.

Али више од свега плашио
се да остане сам.

Сваког јутра мама би му рекла:
„Ото, молим те пусти ме. Не
могу ништа да радим док ме
држиш за руку!”

Али Ото би одмахнуо главом.
Није хтео да се пусти.

„Не могу сам да пливам!“, запиштао
би и стиснуо се уз маму.

Знао је да неће потонути - али се ипак
плашио да се пусти.

Шта ако га струја
одвуче на пучину?

„Можеш ти то“, нежно му рече мама.
Али Ото одмахну главом.
Није хтео да се пусти.

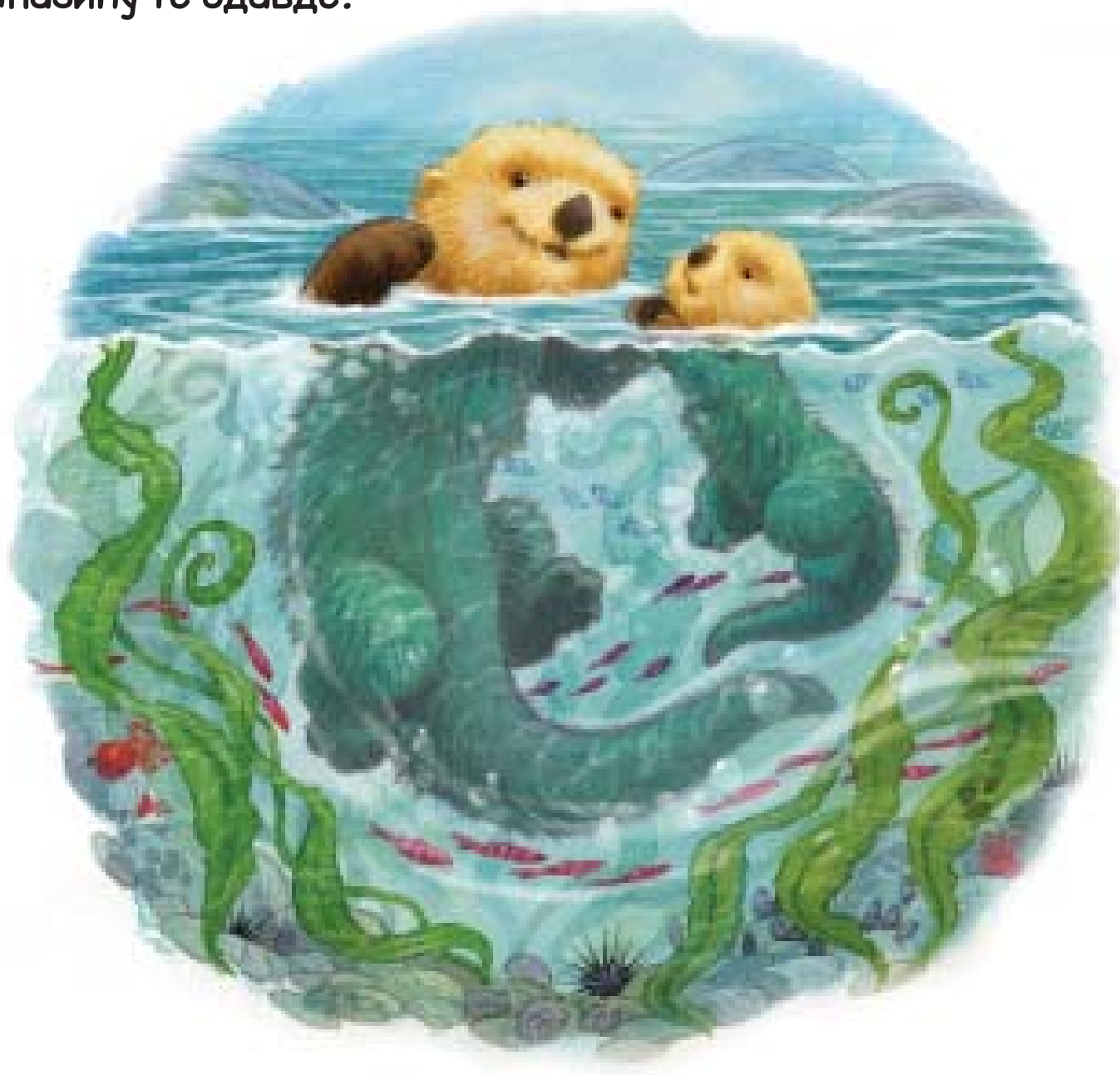

Остале видрице уживале су да се играју, јуре, брчкају.

Хтео је и Ото с њима, али
никако није могао да се
макне од маме и тате.

„Иди играј се“, рече му тата.
„Пазићу те одавде.“

Али Ото одмахну главом.
Није хтео да се пусти.
„Плашим се!“, повикао је.

„Не пуштај ме“, закукао је кад је његова мама
покушала да отвори шкољку.

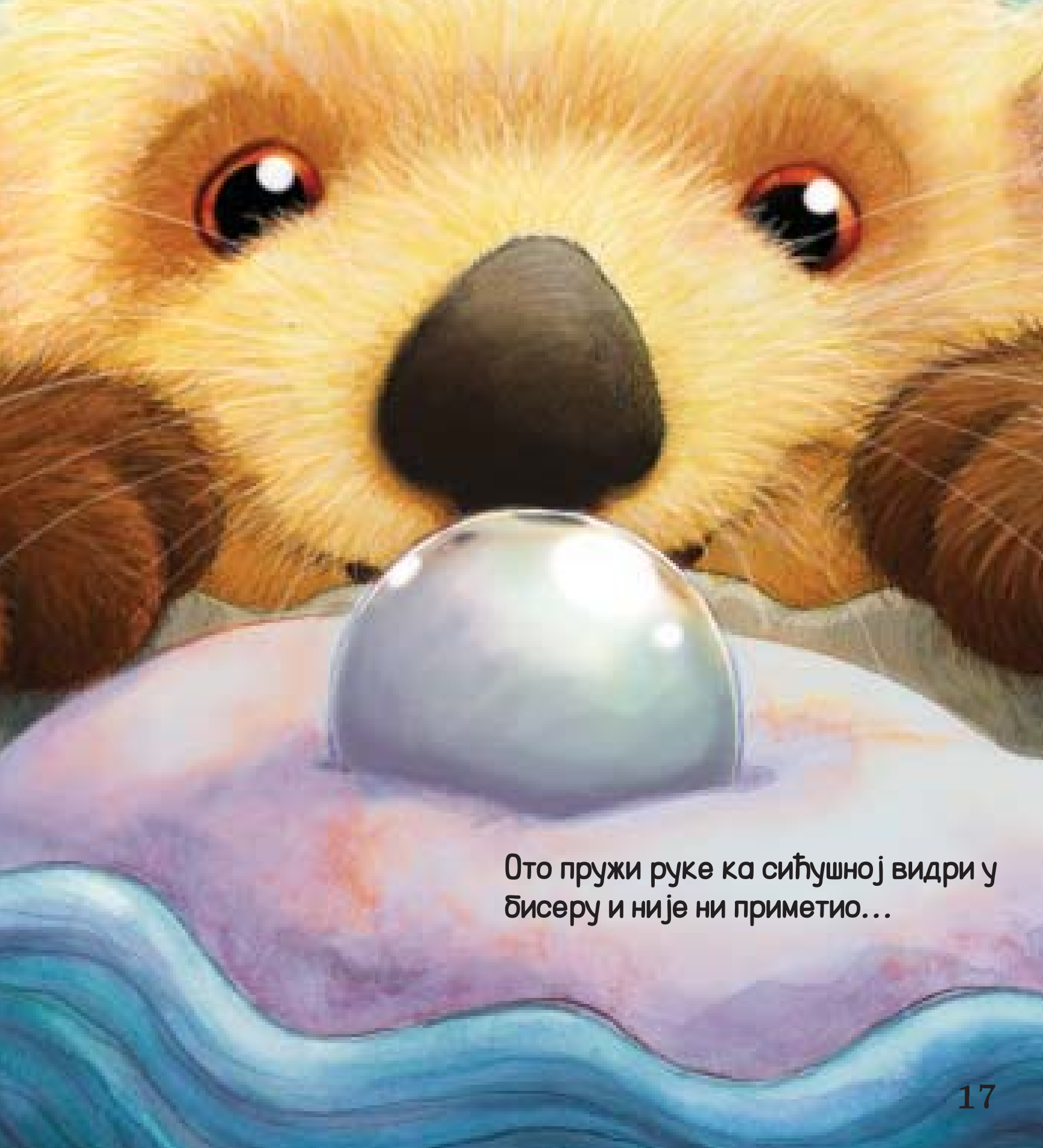
„Ту сам, уз тебе“, уздахну мама.
Али Ото је морао да се држи.

Мама се са шкољком њихала на
води док се Ото држао за њу.

Кад је мама напoкoн oтвoрилa шкoљкy, Oтo y њoј
yглeдa прeкрасaн бисeр штo сe прeсијaвao.

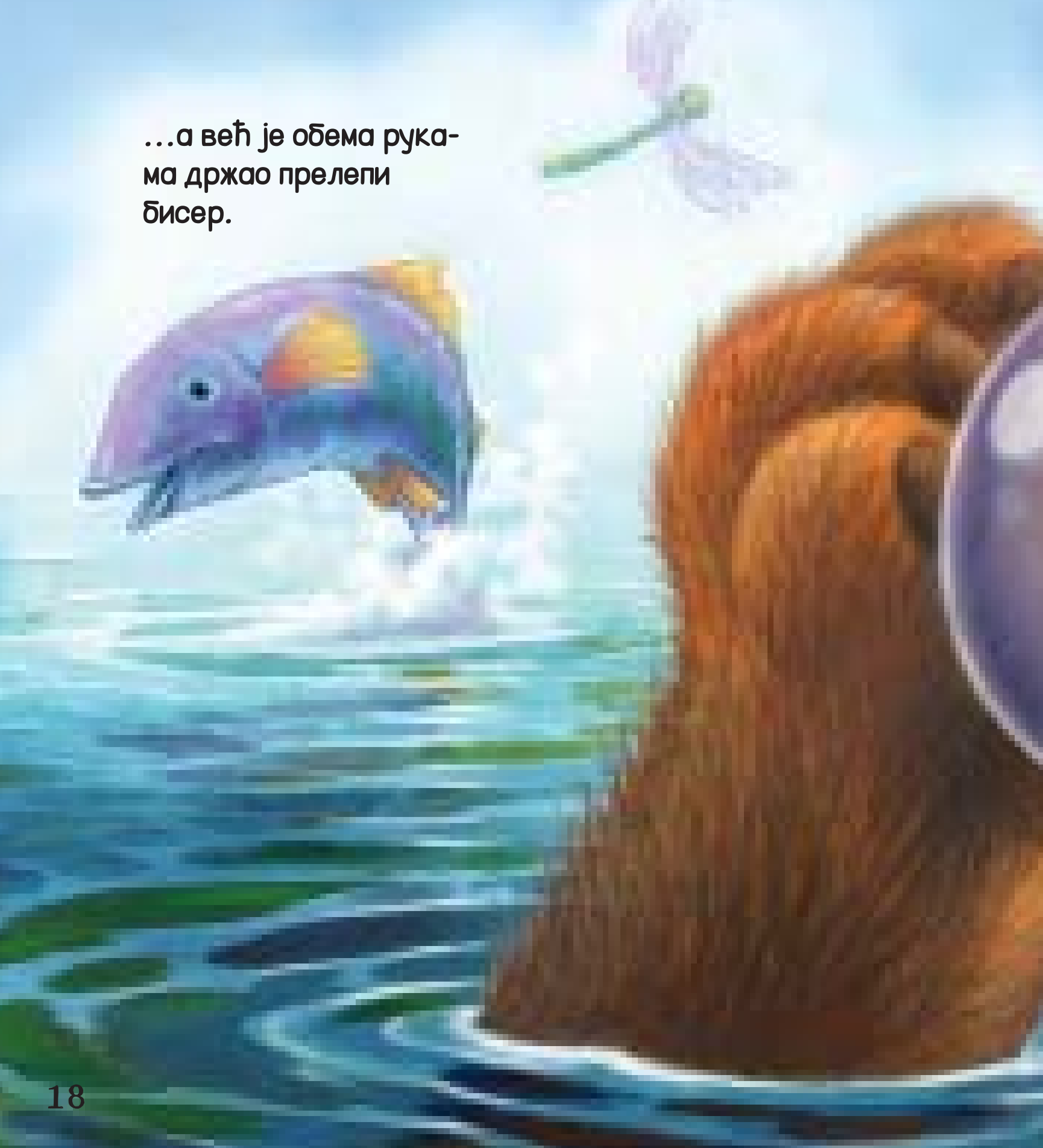

„Чудесан је!“, рече Oтo.
„O, глe! Yнyтpa је јoш јeднa
видpa иcтa кao јa!“

Ото пружи руке ка сићушној видри у
бисеру и није ни приметио...

...а већ је обема рука-
ма држао прелепи
бисер.

Ото угледа радосну
видру како плива
сама-самцата...

...и схвати
да је то **ОН!**

„Поносни смо на тебе!“, каза мама.
„Браво, Ото!“, рече тата.

„Пустио сам се!“, повика Ото.
„Сам пливам и није ми ништа!“

„Ура! Дођи да се играш с нама!“,
повикаше друге видрице.

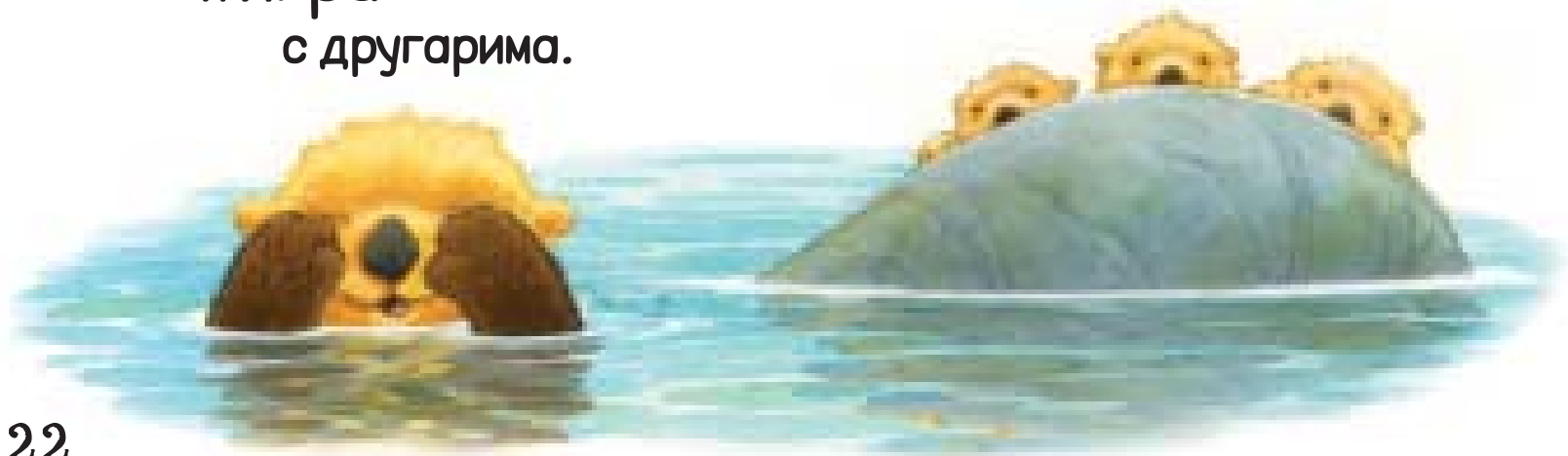
И тако се сад Ото
сваког дана брчка

и плива

и игра
с другарима.

Он је врло срећна видрица.

Али се и даље радује вечери, кад се
он и његова породица држе за руке
док тону у сан.